

[Nina Andersen.]

skulle de pågældende have fået den fulde uddannelse. Repræsentanter for kolonien Filadelfia har forhandlet såvel med udvalget som med sundhedsstyrelsen om forholdene, som de vil blive efter den nye lov. Der var, såvidt jeg har forstået, både i sundhedsstyrelsen og i udvalget enighed om, at den 3-årige uddannelse, som Filadelfia giver såvel diakoner som sygeplejersker, må dække det første års uddannelse inklusive forskole og forkursus, således at 2 års uddannelse, efter at diakonskolen er gennemgået, skulle kunne give en uddannelse, som berettiger til autorisation i henhold til lovforslagets § 2.

Dette bringer mig til ændringsforslag nr. 1 vedrørende § 2. Der blev ved første behandling fremsat ønske om, at uddannelsens længde kom til at stå i loven, så at en ændring af den ikke kunne ske, uden at også en lovændring fandt sted. Det er naturligvis et spørgsmål enten om, hvad der er den mest praktiske fremgangsmåde, eller om, hvorvidt de unge skal have mulighed for af lovens tekst at kunne skaffe sig at vide, hvor lang en uddannelse de giver sig ind under. Under drøftelsen heraf sejrede altså det synspunkt, at de unge af lovens tekst skal kunne læse, hvor længe de skal være i lære. Den højtærede indenrigsminister har nemlig efter forhandlinger i udvalget stillet et ændringsforslag, hvorved uddannelsens længde fastsattes i loven, og det er altså ændringsforslag nr. 1.

Ændringsforslag nr. 3 er ligeledes stillet af ministeren. Det drejer sig om § 10, som indeholder dels straffebestemmelser i de tilfælde, hvor en sygeplejerske gør sig skyldig i grovere eller gentagen forsømmelse eller skødesløshed i udøvelsen af sit kald, dels straffebestemmelser for det, der kaldes „andre overtrædelser af de i nærværende lov indeholdte eller med hjemmel heri fastsatte regler“ — altså udefinerede overtrædelser. Der var her i det oprindelige lovforslag foreslået, at der kunne straffes med bøde eller hæfte, forsåvidt den gældende lovgivning ikke medfører strengere straf. Det ændringsforslag, der nu foreligger, går ud på, at sådanne forseelser ikke kan straffes strengere end med bøde.

Endelig har udvalget beskæftiget sig med

uddannelsesnævnet, som allerede ved første behandling var genstand for megen omtale. Man er nået frem til et ændringsforslag, stillet af ministeren, hvorefter nævnets medlemsantal fastslås. Det var oprindeligt foreslået, at antallet kunne være fra 5 til 10, men det foreslås nu fastsat til 10 medlemmer. Af disse skal 6 repræsentere bestemte organisationer eller institutioner, medens et syvende medlem skal være pædagog, og så har ministeren altså frie hænder forsåvidt angår udpegningen af de sidste 3 medlemmer.

Der er enighed i udvalget om alle ændringsforslagene, og jeg vil gerne udtale min glæde over, at man er nået frem til en sådan enighed. Den er opnået ved, at der fra de parter, som havde modstående synspunkter, er vist gensidig imødekommenhed. Vi kan derfor i enighed foreslå, at der stemmes for alle de stillede ændringsforslag.

Ellen Poulsen: Når vi ved første behandling af dette lovforslag ikke kunne gå ind for det, var det, fordi der var adskillige ting i det, som vi mente ville virke direkte uheldigt. Jeg tænker her navnlig på, at sygeplejehøjskolerne var placeret på en måde, så de let ligesom kunne glide ud af billedet til fordel for de sygeplejerskoler, der nu påtænkes oprettet direkte ved hospitalerne. Ligeledes ønskede vi selve begrebet „sygeplejehøjskoler“ ind i lovens tekst, og vi var ikke tilfredse med den sammensætning, den højtærede minister havde givet uddannelsesnævnet. Ved arbejdet i udvalget er vi nået frem til en enig indstilling, og jeg kan her kun udtrykke min tilfredshed med, at det har været muligt at tage hensyn til de synspunkter, vi har fremsat på forskellige områder.

Med hensyn til uddannelsen har vi som sagt navnlig lagt vægt på, at sygeplejehøjskolerne kom virkelig ind i billedet, når det gælder uddannelsen af de unge sygeplejelever. Det forslag, som det ærede medlem fru Ingeborg Refslund Thomsen først fremsatte om, at man kunne have hele forskolen på sygeplejehøjskolerne, ville vi meget gerne være gået med til, men vi bøjede os for den sagkundskab, der har været i udvalget, og nåede frem til den løsning, der nylig blev gjort rede for, nemlig at forskolen